Sacramentsdag: ontwaken uit een virtuele wereld

Serie Eens geschreven blijft gegeven ,12 juni 2020 Pater Elias Leyds zaliger (1958-2024) over de ‘Red Pill’ en het Amen

“De rode pil slikken betekent eigenlijk ontwaken uit een virtuele wereld of een ideologische
wereld, een, een niet echte wereld om de realiteit te ontdekken zoals die werkelijk is. Om werkelijk consequent een realist te worden.”

“…ik slik die rode pil dagelijks.Dat hoort bij het contemplatieve leven, die wil ik geven aan mensen die zeggen dat zij de Bijbel letterlijk nemen. Dat zij zeggen ja, de Bijbel is echt de bron van ons geloof...”

7 Juni 2026 Sacramentszondag

Eucharistie is het echte lichaam en bloed van Christus, dat ons in geloof wordt gegeven om de Vader te ontdekken en in Hem te leven.

Transcript

Op dit feest van het Allerheiligst Sacrament is de lezing uit het Johannesevangelie hoofdstuk zes

Ik volg op enkele kleine wijzigingen na de liturgische tekst Ik ben het levende brood dat uit de hemel is neergedaald. Als iemand van dit brood eet, zal hij leven in eeuwigheid. En het brood dat ik zal geven is mijn vlees ten bate van het leven der wereld

De Joden dus begonnen onder elkaar te twisten en zeiden: hoe kan deze ons zijn vlees te eten geven? Jezus zei tot hen: voorwaar, voorwaar Ik zeg jullie, als jullie het vlees van de Mensenzoon niet eten en zijn bloed niet drinken, hebben jullie geen leven in jezelf Wie mijn vlees opeet en mijn bloed drinkt, heeft eeuwig leven en ik zal hem doen opstaan op de laatste dag.

© www.ewtn.lc 2026

Want mijn vlees is waar voedsel en mijn bloed is ware drank Wie mijn vlees op eet en mijn bloed drinkt, verblijft in mij en ik in hem

Zoals de levende Vader Mij gezonden heeft en Ik leef door de Vader, zo zal degene die Mij opeet, ook hij zal leven door Mij. Dit is het brood dat uit de hemel is neergedaald. Niet zoals de vaders gegeten hebben en ze zijn gestorven. Degene die dit brood opeet, zal in eeuwigheid leven

Ik wil eigenlijk gewoon twee punten aanwijzen die misschien kunnen helpen bij het overwegen van deze lezing. Twee pillen wil ik eigenlijk u te slikken geven. De eerste pil is de zogenaamde ‘red’ pil. Misschien kent u dat wel, dat idee. De rode pil slikken betekent eigenlijk ontwaken uit een virtuele wereld of een ideologische wereld, een, een niet echte wereld om de realiteit te ontdekken zoals die werkelijk is. Om werkelijk consequent een realist te worden.

Dat idee is afkomstig uit een sciencefictionfilm waarin de hoofdrolspeler die zonder het te weten in een virtuele wereld leeft, twee pillen voorgeschoteld krijgt: een blauwe en een rode pil. En die rode pil, daarmee zal hij de werkelijkheid ontdekken. En de blauwe pil, ja, zal die gelukkig, maar onwetend in de virtuele wereld blijven leven.

En sindsdien, sinds die film een prachtig concept dat in de film ook mooi wordt uitgewerkt, sinds die film is de uitdrukking ‘take the red pil’ of de rode pil slikken is eigenlijk een uitdrukking geworden waarmee je zegt iemand die wordt bevrijd van zijn waanideeën. Of hij ontsnapt uit een virtuele wereld of een bepaald ideologisch systeem om de realiteit terug te vinden.

Nou, die eerste pil die ik u geef is eigenlijk zo'n rode pil. Namelijk, waarin ik, ja, wil helpen, en mezelf overigens ook wil helpen, ik slik die rode pil dagelijks. Dat hoort bij het contemplatieve leven, die wil ik geven aan mensen die zeggen dat zij de Bijbel letterlijk nemen. Dat zij zeggen ja, de Bijbel is echt de bron van ons geloof. En het is een unieke bron voor het geloof waarin wij alle uitspraken en teksten volstrekt letterlijk moeten nemen.

Nou, dat is wat radicaler, dan de opvattingen van de katholieke kerk over de Bijbel, maar ik wou even meedenken in die lijn. Degene die zeggen dat ze de Bijbel letterlijk nemen, hoe kunnen zij leven zonder de katholieke theologie van de Heilige Eucharistie?

© www.ewtn.lc 2026

Want wat Jezus hier doet eigenlijk, is in hele simpele bewoordingen zeggen wat de katholieke theologie van het allerheiligste sacrament is. Dit is mijn lichaam en dit is mijn bloed. Wat Hij zal geven is zijn lichaam. Het brood dat Hij zal geven is zijn lichaam en Hij zal zijn bloed te drinken geven. Dat wil zeggen de leer van de transsubstantiatie.

Het is daadwerkelijk het lichaam en het is daadwerkelijk het bloed van de verrezen Christus die aanwezig zijn, die ons worden aangeboden in het geloof tijdens de Heilige Eucharistie. Punt uit. Als deze tekst letterlijk genomen moet worden, is er eigenlijk geen enkele andere optie.

Je ziet het ook. Er wordt een beetje geruzied daarover. Net zoals eigenlijk sinds een paar eeuwen, met name sinds de reformatie, de theologen nogal aan het ruziën zijn over de betekenis van de Eucharistie en daarmee eigenlijk ook over de betekenis van deze woorden. Maar in de katholieke leer is het het echte lichaam en het echte bloed van de verrezen Christus. Vast geloofsgegeven wat vooral teruggaat op deze tekst.

We zien overigens dat als er een beetje ruzie ontstaat, dat Christus niet heel diplomatiek wordt. Hij gooit er nog een schepje bovenop. Hij zegt niet Nee jongens, je moet me niet letterlijk nemen. Of het gaat om een symbool. Jullie zijn altijd zo fanatiek. Het is nou eenmaal een symbool. Doe gewoon. We gaan het samen vieren. Om het ons te herinneren wat er gebeurd is.

Nee, dat zegt Jezus niet. Hij doet er nog een schepje bovenop. Hij zegt: Het is echt als je mijn vlees niet eet. En de uitdrukking in het Grieks wordt ook sterker: als je mijn vlees niet opeet, heb je het eeuwige leven niet in mij, verblijf je niet in Mij en verblijf Ik niet in jou.

En Hij doet er ook nog een scheutje bovenop door te zeggen: Jullie moeten mijn bloed drinken, het is echt mijn bloed. Dus Christus is hier niet gematigd. Hij is niet diplomatiek. Hij past zich ook niet aan bij de taal van de tijd. Nee, Hij maakt het alleen nog maar duidelijker. En daarin zien we ook dat door die onenigheid over de Eucharistie we komen.

Ja, eigenlijk nog eens een keer, zien we nog extremer hoe Christus zijn bloed heeft vergoten om de Eucharistie aan ons te kunnen geven. Dat is het hele mysterie van die van het extreme lijden van Christus, om ons te

© www.ewtn.lc 2026

geven wat de Vader van Hem vroeg, namelijk zijn lichaam te geven. Nou, dat was dus die rode pil.

En dan komt er nu nog een tweede pil. En dan denkt u misschien: gaan we nu de blauwe pil slikken om weer terug te gaan naar een virtuele realiteit om weer in sprookjes te gaan geloven? Nee, de tweede pil die we gaan slikken, die is nog roder. Dat is geen rode pil, het is een even more red pill.

Want stel nou dat wij heel braaf of misschien zelfs wel een beetje fanatiek geloven in die Eucharistie, in die leer van de transsubstantiatie. Dit is het lichaam, dit is het bloed van Christus. Daarmee is de kous niet af. Het Amen wat we zo gelovig zeggen wanneer de priester ons de hostie aanbiedt, de geconsacreerde hostie. Dat Amen is niet het laatste woord, het is het eerste woord. Het is het eerste woord van een ontdekking van de Vader. Omdat Christus begint en eindigt met te zeggen: Hij zelf in zijn persoon is het brood van de Vader uit de hemel.

De Eucharistie is aan ons gegeven, zodat wij in Christus langzamerhand in ons geloof, in onze hoop en in onze liefde de persoon van de Vader ontdekken. Omdat Christus in zijn gegeven persoon, in zijn geopenbaarde goddelijke persoon, het brood is dat de Vader ons geeft. En als je dus het Amen tegenover de Eucharistie beschouwt als je laatste woord waarmee je bevestigt dat je katholiek bent, dan is dat eigenlijk heel jammer, want je mist het belangrijkste.Het is het eerste woord dat je uitspreekt om terug te keren naar het huis van de Vader.

+ Pater Elias Leyds zaliger (1958-2024)

© www.ewtn.lc 2026